

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev2 297/10
20.05.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Andrejević, predsednika veća, Milomira Nikolića i Sonje Brkić, članova veća, u parnici tužioca B.M. iz Š., čiji je punomoćnik N.M., advokat iz Š., protiv tuženog P. Javno urbanističko preduzeće iz Š., čiji je punomoćnik M.S., diplomirani pravnik iz Š., radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž-I. br. 603/08 od 13.01.2009. godine, u sednici održanoj dana 20.05.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž-I. br. 603/08 od 13.01.2009. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Šapcu Gž-I. br. 603/08 od 13.01.2009. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Šapcu P-1. 250/08 od 22. jula 2008. godine, kojom je odbijen zahtev tužioca kojim je tražio da se poništi kao nezakonito rešenje direktora tuženog br. 01-1762 od 25.12.2007. godine o otkazu ugovora o radu tužiocu br. 01-57 od 18.01.2001. godine, te da se tuženom naloži da tužiocu vrati na rad i prizna mu sva prava po osnovu rada, stim da svaka strana snosi svoje troškove postupka.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude, tužilac je izjavio reviziju, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tuženi je dostavio odgovor na izjavljenu reviziju.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pobijanu presudu u granicama određenim zakonom u smislu odredbe člana 399. Zakona o parničnom postupku („Sl. glasnik RS“ br. 125/04), koja se primenjuje na osnovu člana 55. stav 2. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Sl. glasnik RS“ br. 111/09), budući da je revizija tužioca izjavljena protiv navedene drugostepene presude pre 29.12.2009. godine i našao da revizija tužioca nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni povreda iz tačke 12. citirane zakonske odredbe na koju se u reviziji neosnovano ukazuje, jer pobijane presude sadrže jasne i neprotivrečne razloge o odlučnim činjenicama, dok je drugostepeni sud ocenio žalbene navode od značaja saglasno članu 382. stav 1. ZPP.

U pravnosnažno okončanom postupku je utvrđeno, da je tužilac bio u radnom odnosu kod tuženoga počev od juna 2000. godine na radnom mestu samostalni građevinski tehničar. Pobijanim rešenjem tužiocu je otkazan ugovor o radu br. 01-57 od 18.01.2001. godine, zbog nepoštovanja radne discipline saglasno članu 179. stav 1. tačka 3. Zakona o radu i članu 104. stav 1. tačka 3. Pojedinačnog kolektivnog ugovora. Zbog neopravdanog izostanka sa posla u dane 13-15.11.2007. godine, direktor tuženog je uputio upozorenje br. 01-1570 od 16.11.2007. godine tužiocu shodno odredbi člana 180. a u vezi člana 179. Zakona o radu i tužioca upozorio da će u slučaju bilo kakve povrede radne obaveze ubuduće, pokrenuti postupak za otkazivanje ugovora o radu. Tužilac je neopravdano izostao sa posla u periodu od 10-15.12.2007. godine. Tuženik je i povodom ovog izostanka sa posla uputio tužiocu novo pismeno upozorenje br. 01-1705 od 14.12.2007. godine kojim je tužioca upozorio da su se stekli opravdani razlozi za pokretanje postupka za otkazivanje ugovora o radu zbog učinjene povrede radne obaveze iz člana 108. stav 1. tačka 1. Pojedinačnog kolektivnog ugovora, neopravdano izostajanje sa rada pet radnih dana u kontinuitetu ili sa prekidima u toku 12 meseci. Tužilac se izjasnio u pogledu ovog upozorenja, a pre donošenja rešenja o otkazu ugovora o radu pribavljeno je i mišljenje sindikata. Prema tužiocu su i ranije izricane mere zbog povrede radne discipline.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi i po shvatanju revizijskog suda su pravilno primenili materijalno pravo kada su zahtev tužioca odbili kao neosnovan. U članu 179. stav 1. tačka 3. Zakona o radu („Sl.glasnik RS“ br. 24/05 i 61/05), je propisano da poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako za to postoji opravdan razlog koji se odnosi na radnu sposobnost zaposlenog, njegovo ponašanje i potrebe poslodavca i to ako zaposleni nepoštuje radnu disciplinu, propisanu aktom poslodavca, odnosno ako je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca. U članu 104. Pojedinačnog kolektivnog ugovora tuženog br. 01-437 od 03.04.2007. godine je propisano da poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu u skladu sa zakonom, ako za to postoji opravdani razlog, koji se odnosi na radnu sposobnost zaposlenog, njegovo ponašanje i potrebe poslodavca u slučaju ako zaposleni nepoštuje radnu

disciplinu ili ako je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca. U članu 108. je propisano da se zaposlenom može otkazati ugovor o radu, zbog nepoštovanja radne discipline naročito u slučajevima neopravdanog izostajanja sa rada pet radnih dana u kontinuitetu ili sa prekidima u toku 12 meseci. Kako je u toku postupka utvrđeno da je tužilac neopravdano izostajao sa posla duže od pet radnih dana, u toku 12 meseci, to nižestepeni sudovi pravilno zaključuju da su se stekli zakonski uslovi u smislu člana 179. stav 1. tačka 3. Zakona o radu i člana 104. i 108. Pojedinačnog kolektivnog ugovora tuženog, da se tužiocu otkáže ugovor o radu usled čega su pravilnom primenom materijalnog prava zahtev tužioca za poništaj rešenja kojim mu je otkazan ugovor o radu odbili kao neosnovan.

Tužilac je bio član Upravnog odbora tuženog. Rešenjem Opštine Š. br. 118-56/2007-14 od 03.10.2007. godine tužilac je razrešen dužnosti člana Upravnog odbora tuženog i istim rešenjem umesto tužioca je imenovan novi član Upravnog odbora. U članu 17. Zakona o radu je propisano da su zaposleni dužni da se pridržavaju prava i obaveza utvrđenih zakonom, opštim aktom i ugovorom o radu. Kako je tužiocu otkazan ugovor o radu zbog povrede radne discipline, to se njegovo ponašanje ne može smatrati kao ponašanje u skladu sa zakonom, opštim aktom i ugovorom o radu, usled čega su nižestepeni sudovi pravilno zaključili da donošenjem pobijanog rešenja o otkazu ugovora o radu, od strane tuženog kao poslodavca nije povređen član 188. Zakona o radu o zaštiti predstavnika zaposlenih u Upravnom odboru, iako je do otkaza ugovora o radu došlo unutar roka od godinu dana po prestanku funkcije člana Upravnog odbora poslodavca. Saglasno stavu 2. ovog člana zakona, poslodavac može da otkáže ugovor o radu predstavniku zaposlenih ako ne postupa u skladu sa zakonom, opštim aktom i ugovorom o radu, što je ovde slučaj. S toga su neosnovani revizijski navodi tužioca, da je pobijano rešenje o otkazu ugovora o radu nezakonito jer je doneto suprotno članu 188. Zakona o radu.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci ove odluke, saglasno članu 405. stav 1. ZPP.

Predsednik veća - sudija,

Snežana Andrejević, s.r.